

ROZHODNUTÍ

V Praze dne 16. února 2021

Č. j.: MPO 167733/2021

PID MIPOX03EON4G

Ministerstvo průmyslu a obchodu jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném k datu vydání rozhodnutí, rozhodlo o žádosti právnické osoby: Transparency International – Česká republika, o. p. s., IČ 272 15 814, se sídlem Sokolovská 260/143, Libeň – Praha 8, podané písemně dne 22. ledna 2021 panem Petrem Leyerem, ředitelem společnosti, prostřednictvím datové schránky podatelny ministerstva, ve věci Stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů,

takto:

Žádost o poskytnutí informací, MIPOX03C19TY, Čj: MPO 88958/2021, se odmítá podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném k datu vydání rozhodnutí, ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném k datu vydání rozhodnutí, v části, v níž poskytovaný dokument *Zápis a usnesení z jednání Stálého výboru ze dne 9. 12. 2020* obsahuje údaje, které jsou novou informací, která vznikla při přípravě rozhodnutí ministerstva.

Odůvodnění

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

[1] Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“) evidovalo dne 22. ledna 2021, MIPOX03C19TY, Čj: MPO 88958/2021, žádost o poskytnutí informací (dále jen „žádost“), podanou právnickou osobou Transparency International – Česká republika, o. p. s., (dále jen „žadatelka“), podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném k datu vydání tohoto rozhodnutí (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) v níže uvedeném rozsahu:

„Vážený pane ministře,

Transparency International – Česká republika, o.p.s. (dále jen „TI“) dlouhodobě sleduje problematiku efektivního nakládání s veřejnými rozpočty, proto se na Vás obracíme v souvislosti s fungováním Stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů (dále jen „Stálý výbor“). Ve stálém výboru totiž působíte jako místopředseda a zároveň řídíte gesční Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „MPO“).

Stálý výbor se intenzivně zabývá zásadními otázkami budoucnosti jaderné energetiky v České republice a nyní se věnuje i aktuálnímu tématu nového jaderného zdroje ve formě výstavby pátého bloku jaderné elektrárny Dukovany. Vzhledem k tomu, že takový projekt představuje dlouhodobý zásah do veřejných rozpočtů v rozsahu několika stovek miliard korun, který má zároveň významné bezpečnostní a geopolitické dopady, je velice důležité, aby byla veřejnost dostatečně informována o průběhu přípravy a následně také realizace takového projektu.

Proto považuje TI za tristní, že je na stránkách MPO ve vztahu ke Stálému výboru zveřejněn¹ pouze aktualizovaný statut Stálého výboru a seznam jeho členů, ze kterého ani není jednoznačně patrné,

zda je aktuální i k dnešnímu dni, respektive ke kterému dni byl naposledy aktualizován. Žádné další informace, vyjma mediálních výstupů následujících po jednání Stálého výboru, nejsou veřejně k dispozici. Přestože je pochopitelné, že u tohoto bezpečnostně strategického projektu některé informace podléhají režimu utajení podle zákona č. 412/2005 Sb., rozhodně takovými informacemi není veškerý obsah jednání Stálého výboru nebo dokonce informace o termínech jeho jednání.

TI v souvislosti s výše uvedeným žádá po Ministerstvu průmyslu a obchodu jako povinném subjektu o poskytnutí následujících informací za rozhodné období od 18. 2. 2020² do okamžiku vyřízení této žádosti v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů:

- 1) Data a plánované programy jednání Stálého výboru;
- 2) Usnesení z jednání Stálého výboru;
- 3) Zápisy z jednání Stálého výboru;
- 4) Roční zprávy o činnosti Stálého výboru podle čl. 5 odst. 5 statutu;
- 5) Seznam stálých a ad hoc pracovních skupin Stálého výboru, včetně seznamu jejich členů, dat setkání a zpráv o plnění úkolů a pravidelných zpráv o jejich činnosti podle čl. 7 odst. 6 statutu;
- 6) Seznam zadaných externích nezávislých oponentur podle čl. 5 odst. 2 statutu.

Požadované informace zašlete, prosím, v elektronické podobě v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů ode dne přijetí žádosti (údaje o žadatelce jsou uvedeny v zápatí tohoto dopisu; ID datové schránky žadatelky: 8vzj3s2).

Zároveň však považujeme za zásadní, aby byly tyto informace (zcela jednoznačně však informace požadované v otázkách č. 1, 2, a 5) zveřejněny na webových stránkách takovým způsobem, aby k nim měla přístup široká veřejnost a nemusela tak o jednání Stálého výboru, zásadního orgánu pro rozhodování o největší investici v historii samostatné České republiky, požadovat informace pomocí zákona č. 106/1999 Sb. Transparentnost je totiž jedním z hlavních prvků boje proti neefektivnímu vynakládání veřejných prostředků a také k budování důvěry v rozhodování veřejné moci.“

[2] Podáním shora uvedené žádosti žadatelka požaduje poskytnutí informací ve věci Stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů. Žadatelka požaduje konkrétně (i) data a plánované programy jednání Stálého výboru, (ii) usnesení z jednání Stálého výboru, (iii) zápisy z jednání Stálého výboru, (iv) roční zprávy o činnosti Stálého výboru podle čl. 5 odst. 5 statutu, (v) seznam stálých a ad hoc pracovních skupin Stálého výboru, včetně seznamu jejich členů, dat setkání a zpráv o plnění úkolů a pravidelných zpráv o jejich činnosti a (vi) seznam zadaných externích nezávislých oponentur podle čl. 5 odst. 2 statutu.

[3] Ministerstvo posoudilo žádost a zjistilo, že požadované informace jsou v jeho působnosti.

[4] Ministerstvo dále posuzovalo, zda požadované informace nemají charakter informací, na které se vztahuje výluka pro jejich poskytnutí podle § 7, § 8a, § 8b, a § 9 až § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím.

[5] Ministerstvo vyrozumělo žadatelku dne 5. února 2021, MPO 109151/2021, MIPOX03CQD2W, o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti podle § 14 odst. 7 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím.

II. Rozhodná právní úprava a její obsah

[6] Podle čl. 17 odst. 1 Usnesení předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součást ústavního pořádku České republiky, ústavní zákon č. 2/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. (dále jen „Listina základních práv a svobod“), „[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“

[7] Podle čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv a svobod „[k]aždý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.“

[8] Podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod „[s]vobodu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.“

[9] Podle čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod „[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“

[10] Podle čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie „[k]aždé omezení výkonu práv a svobod uznaných touto listinou musí být stanoveno zákonem a respektovat podstatu těchto práv a svobod. Při dodržení zásady proporcionality mohou být omezení zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.“

[11] Podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím „[p]ovinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím“.

[12] Podle § 12 věty první zákona o svobodném přístupu k informacím „[v]šechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.“

[13] Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím „[p]okud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti..., s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“

III. Dosavadní judikatura

[14] Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 13. srpna 2002, Pl. ÚS 3/02, „[ú]cta k právům a svobodám jedince je nepochybně také právě jedním z oněch principů právního státu, jak má na mysli Preambule Ústavy, z něhož lze dovodit jedno ze základních pravidel fungování státní moci, kterým je zásada proporcionality (přiměřenosti) a zákaz zneužití práva, jak ostatně dovodil v řadě nálezu Ústavní soud. Tato zásada vychází z premisy, že k zásahu do základních práv či svobod, i když to jejich ústavní úprava nepředpokládá, může dojít v případě jejich vzájemné kolize nebo v případě kolize s jinou ústavně chráněnou hodnotou, jež nemá povahu základního práva a svobody /veřejný statek/... Vždy však je v těchto případech třeba posuzovat účel (cíle) takového zásahu ve vztahu k použitým prostředkům, přičemž měřítkem pro toto posouzení je již zmíněná zásada proporcionality (přiměřenosti v širším smyslu), jež může být také nazývána zákazem nadměrnosti zásahů do práv a svobod.“

[15] Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 16. června 2005, I. ÚS 353/04, „[p]ři střetu dvou základních práv, (...), musí obecné soudy nejprve rozpoznat, která základní práva jednotlivých účastníků sporu jsou ve hře, a poté, s přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem daného případu, musí soudy rozhodnout tak, aby, je-li to možné, zůstalo zachováno z obou základních práv co nejvíce, a není-li to možné, pak dát přednost tomu základnímu právu, v jehož prospěch svědčí obecná idea spravedlnosti, resp. obecný princip.“ (Nálezy dostupné též na www.nalus.cz.)

[16] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. dubna 2008, 2 As 71/2007 - 56, „[p]oskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 - § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem pro neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.“

[17] Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. prosince 2017, 3 A 64/2015-44, „[p]ojem rozhodnutí je třeba vykládat extenzivně a nechápat jej pouze ve formálním smyslu, např. jako správní rozhodnutí podle správního řádu (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2013, čj. 11 A 149/2012-63, č. 3023/2014 Sb. NSS). Za rozhodnutí pro účely aplikace § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím tak lze považovat prakticky jakékoli rozhodnutí, nikoli jen rozhodnutí učiněné např. podle správního řádu, resp. rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (...) Při vědomí právě uvedeného městský soud dochází k závěru, že otázku, zda je vhodné zpřístupnit určitou informaci, která byla vytvořena nebo získána v průběhu rozhodování povinného subjektu, je třeba řešit zejména posuzováním legitimity důvodu užití správního uvážení v každém jednotlivém případě po poměření práva na informaci s argumenty, které poskytnutí informace vylučují, tedy po provedení testu proporcionality takových práv. Naproti tomu paušálně

uplatňovaný restriktivní výklad pojmu rozhodnutí by v mnoha případech mohl vést k znemožnění řádného rozhodování povinných subjektů.“

[18] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. srpna 2018, 8 As 18/2018 – 58, „[u]stanovení § 11 informačního zákona stanoví možnost povinného subjektu ve vymezených případech požadovanou informaci neposkytnout; odstavec jedna tohoto ustanovení pak ukládá povinnost provést správní uvážení týkající se nezbytnosti omezení práva na informace. Při posouzení splnění podmínek dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, je nutné zvažovat, zda je požadovaná informace tzv. novou informací, zda vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, dále je nutné zohlednit význam slova rozhodnutí, v jakém okamžiku došlo k ukončení přípravy rozhodnutí a v neposlední řadě je pak nutné zohlednit, zda neexistuje speciální zákonná úprava, která by stanovila jiné podmínky. Městský soud se v napadeném rozsudku obsáhle zabýval splněním všech podmínek stanovených v citovaném ustanovení. Dospěl k závěru, že informace, již stěžovatel požadoval, je tzv. podkladovou informací ve smyslu citovaného ustanovení.“

[19] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. června 2009, 2 As 44/2008 - 72, „[p]odle § 15 odst. 1 informačního zákona musí povinný subjekt vydat rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti, pokud žádosti byť i jen zčásti nevyhoví, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“

[20] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. září 2010, 4 As 23/2010 - 61, „[v] případě nevyhovění žádosti bylo nezbytné postupovat v intencích § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím a rozhodnout o odmítnutí žádosti...“ . (Rozsudky dostupné též na www.nssoud.cz.)

IV. Test proporcionality / test veřejného zájmu a jeho kritéria

[21] Ministerstvo provedlo v rámci svého správního uvážení rovněž test veřejného zájmu (prověření splnění materiální podmínky odmítnutí poskytnutí požadovaných informací ve smyslu § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 17 Listiny základních práv a svobod), zkoumalo, zda zásah do právní sféry jedince lze současně považovat za zásah do ústavně zaručených práv a svobod.

[22] Ministerstvo při posuzování možnosti omezení základního práva či svobody ve prospěch jiného základního práva či svobody aplikovalo test proporcionality (testu veřejného zájmu), obsažený v judikatuře Ústavního soudu, který stojí na třech pilířích: (i) kritérium vhodnosti, při kterém zkoumalo, zdali institut, omezující základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaný cíl, (ii) kritérium potřebnosti (nutnosti), při kterém zkoumalo, zdali by sledovaného cíle nemohlo být dosaženo jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod, a (iii) kritérium poměrování, při kterém porovnávalo závažnost obou v kolizi stojících základních práv, což spočívalo ve zvažování empirických, systémových, kontextových i hodnotových argumentů.

[23] Cílem právní úpravy – zákona o svobodném přístupu k informacím – je zapracovat příslušné předpisy Evropské unie, upravit pravidla pro poskytování informací a dále upravit podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím. Právo na informace garantuje každému Listina základních práv a svobod v článku 17, podle kterého je právo na informace zaručeno a lze jej omezit jen zákonem. Toto právo je jednou z důležitých záruk zákonnosti ve veřejné správě, které slouží občanům ke kontrole její činnosti a umožňuje jim podílet se na správě věcí veřejných. Provedení práva na informace garantovaného Listinou základních práv a svobod zabezpečuje právě zákon o svobodném přístupu k informacím.

[24] Na druhé straně zákon o svobodném přístupu k informacím vyjmenovává, které informace povinný subjekt poskytnout nesmí nebo nemusí, je-li to nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti atd. Podle důvodové zprávy k senátnímu návrhu zákona na vydání zákona o svobodném přístupu k informacím a o změně dalších zákonů (III. volební období, 1998, tisk 16/0, dostupné na www.psp.cz), „[v]ýjimky (omezení) garantuje zákon tak, že vymezuje kritéria k určení informací, které povinný subjekt nesmí, popř. nemusí poskytnout.“ V daném případě ochrana nových informací, které vznikly při přípravě rozhodnutí (ministerstva), uvedená v § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, umožňuje dosáhnout cíl, tj. zabezpečit ochranu tzv. „nových informací“. To platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.

[25] Legislativní prostředek omezující právo na informace – § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím – umožňuje ministerstvu odmítnout žádost o informace, pokud jde o nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí. Při střetu těchto dvou práv (právo na informace versus možnost omezení těchto práv, jelikož se jedná o nové informace) ministerstvo dospělo k názoru, že část informací v poskytovaném dokumentu *Zápis a usnesení z jednání Stálého výboru ze dne 9. 12. 2020*, které se týkají akceptace zpracování bezpečnostních požadavků do zadávací dokumentace, financování nových jaderných zdrojů a přípravy smlouvy o výkupu elektřiny z nízkouhlíkové výroby nelze v současné době poskytnout a je potřebné je chránit, jelikož se jedná o nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí ministerstva.

[26] Za rozhodnutí povinného subjektu ministerstvo považuje akceptaci státu týkající se zpracování bezpečnostních požadavků do zadávací dokumentace, konkrétní model financování nových jaderných zdrojů a dokončení přípravy smlouvy o výkupu elektřiny z nízkouhlíkové výroby.

[27] Zpracování bezpečnostních požadavků do zadávací dokumentace vychází ze smluvního uspořádání mezi státem a investorem a je podmínkou pro zahájení výběrového řízení. Konkrétní model financování nových jaderných zdrojů, schválený vládou České republiky, bude muset být projednán v rámci prenotifikačního, resp. notifikačního řízení s Evropskou komisí. V návaznosti na schválení vládního návrhu zákona o opatřeních k přechodu České republiky k nízkouhlíkové energetice a o změně zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie (aktuálně ve třetím čtení s očekávanou účinností od května 2021) má stát dle smluvního uspořádání do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona předložit návrh smlouvy o výkupu elektřiny státem investorovi. Všechna rozhodnutí lze očekávat v letošním roce.

[28] Ministerstvo poměřovalo, hodnotilo míru relevance dotčených hodnot a zájmů. Žadatelka požaduje, aby ministerstvo jako povinný subjekt podle zákona o svobodném přístupu k informacím poskytlo informace na základě zákona o svobodném přístupu k informacím. Zákon o svobodném přístupu k informacím umožňuje ministerstvu omezit žadatelku v přístupu k novým informacím, které vznikly při přípravě rozhodnutí ministerstva. Poskytnutí těchto nových informací, obsažených v dokumentu *Zápis a usnesení z jednání Stálého výboru ze dne 9. 12. 2020*, by mohlo vést k ohrožení bezpečnostních zájmů státu (zpracování bezpečnostních požadavků), ke zhoršení vyjednávací pozice státu při přípravě rozhodnutí o modelu financování a přípravy smlouvy o výkupu elektřiny, narušení výběrového řízení, potažmo celého projektu nových jaderných zdrojů, který souvisí se zajištěním energetické bezpečnosti státu v podobě možného ovlivnění nabídek v tendru. Omezení přístupu k informacím podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud by poskytnutí „nových informací“ mohlo vést k narušení dané rozhodovací činnosti povinného subjektu (ministerstva), pokud by tyto informace mohly být zneužity s cílem získat výhodu např. v postavení s jinými uchazeči o veřejnou zakázku apod., uvádí rovněž odborná literatura (FUREK Adam; Lukáš ROTHANL, Tomáš JIROVEC. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. Praha : C.H.Beck, 2016. 1238 s. ISBN 978-80-7400-273-1). Zákon o svobodném přístupu k informacím žádné záruky ohledně nezneužití získaných informací ze strany žadatele o ně nejenže nemá, ba naopak dokonce požaduje zveřejnění informací poskytnutých na žádost způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ministerstvo zároveň zvažovalo pozitiva a negativa základních práv a veřejných statků stojících v kolizi vzhledem k hierarchii hodnot.

[29] Ministerstvo po provedeném testu proporcionality poskytuje žadatelce, MPO 166305/2021, MIPOX03EMVE8, podle § 4 a § 14 odst. 7 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím v souladu s § 4a odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím informace sdělením, v souladu s § 4a odst. 2 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím informace kopií dokumentu *Program na 3. jednání Stálého výboru ze dne 27. 5. 2020*, kopií dokumentu *Program na 4. jednání Stálého výboru ze dne 9. 12. 2020*, kopií dokumentu *Zápis a usnesení z jednání Stálého výboru ze dne 9. 12. 2020 a* v souladu s § 4a odst. 2 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím informace datovým souborem *Usnesení vlády ČR ze dne 20. 7. 2020 č. 756*, datovým souborem *Zpráva o činnosti Stálého výboru za rok 2019* a datovým souborem *Seznam pracovních skupin Stálého výboru*. Dokument *Zápis a usnesení z jednání Stálého výboru ze dne 9. 12. 2020* je poskytován bez informací/údajů, které jsou novou informací, která vznikala při přípravě rozhodnutí ministerstva.

[30] Ministerstvo dospělo k názoru, že zde existuje materiální důvod odepření informace. Požadované informace představují tzv. podkladovou informaci, a to do ukončení přípravy rozhodnutí, resp. do okamžiku učinění shora uvedených rozhodnutí. Teprve od této chvíle se tyto podkladové informace mohou stát veřejně přístupnými a mohou být poskytnuty (za předpokladu, není-li dán jiný důvod pro jejich neposkytnutí). Ministerstvo je přesvědčeno, že existuje legitimní důvod, aby tyto podkladové informace směřující v rámci procesu přípravy rozhodnutí a jsou nedílnou součástí tohoto procesu, nebyly poskytovány a následně (v souladu s § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím) zveřejňovány do doby ukončení celého procesu. Tento zájem podle názoru ministerstva převažuje nad individuálním zájmem jednotlivé osoby na poskytnutí těchto informací.

V. Závěr

[31] Ministerstvo dospělo k závěru, že informace požadované žadatelkou nelze v současné době poskytnout v požadovaném rozsahu. Toto omezení platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím. Za rozhodnutí pro účely aplikace § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím tak lze považovat prakticky jakékoli rozhodnutí, nikoli jen rozhodnutí učiněné např. podle správního řádu.

[32] Ministerstvo omezilo žadatelku v přístupu k požadovaným informacím – údajům v dokumentu *Zápis a usnesení z jednání Stálého výboru ze dne 9. 12. 2020* –, neboť se jedná o nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí povinného subjektu.

[33] Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem ministerstvo rozhodlo, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k ministrovi průmyslu a obchodu, dle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a to prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu – odboru právního, Na Františku 32, Praha 1, 110 15.

elektronicky podepsáno

PaedDr. Slavomír Novotný, Ph.D.
vedoucí oddělení otevřeného úřadu

Rozdělovník

1. Prvopis rozhodnutí bude zaslán žadatelce písemně
Transparency International – Česká republika, o. p. s., Sokolovská 260/143, 180 00, Libeň – Praha 8
2. Stejnopis bude založen do správního spisu

